

"De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in de hemel, en is gezeten aan de rechterhand Gods".

Marcus 16:19.

Wie werd opgenomen? Hij, die Zichzelf ontledigde, de gestalte van een dienstknecht aangenomen hebbende!

Opgenomen is Hij, Die nederdaalde in de benedenste delen der aarde. Opgeheven werd de vernederde Knecht, die gekruisigd was. De Zoon van God daalde neder en nam ons vlees en bloed aan. Als Zoon des mensen voer Hij op naar de Vader, Die in de hemelen is. Niets en niemand kon Zijn opname verhinderen.

Definitief is Hij opgewekt uit de doden. Definitief wordt Hij met eer en heerlijkheid gekroond.

Dat moge onze harten vertroosten: Het is een FEIT, waar Satan geen vat op heeft. Een HEILSFEIT, dat door geen ander feit overtroffen kan worden. Een DAADZAAK, door geen enkele zaak van deze wereld te verijdelen.

Dit voldongen feit brengt mee:

Een zee van ramp moog' met haar golven slaan,
Hoe hoog zij ga, zij raakt Hem zelfs niet aan!
Hoe heerlijk is Zijn Naam! Hij ontving een Naam
boven alle naam! Vol van Goddelijke majesteit
was Zijn opname in de hemel.

Onaantastbaar voor welke machten ook.

Jezus Christus in de staat van heerlijkheid!

Uit Zijn heerlijkheid wordt ons de boodschap van vrede en gerechtigheid verkondigd.

God de Vader sluit de tweede Adam in Zijn

liefdearmen. Vader overstelpt deze Mensenzoon met Zijn liefde. Jezus werd aangenomen, en daarom ook opgenomen. Rijke, vreugdevolle gedachte voor een in zichzelf arme gemeente! Uw stand en staat kunnen daar niets meer aan veranderen: Hij is opgenomen! Uw leven en sterven kunnen geen bouwstenen vormen voor uw wederoprichting.

Vrienden noch vijanden konden Zijn opname belletten. God sprak... en Jezus ging naar boven. Verhef U o God! boven de hemelen, en Uw eer over de ganse aarde. Opdat Uw beminden bevrijd worden. Hij verkiest voor ons onze erfenis, de heerlijkheid van Jakob, die Hij heeft liefgehad. God heeft gekozen. God heeft aangenomen. Hij heeft niet versmaad het gebed van de gans verdrukte. Psalmzingt Gode, psalmzingt onze Koning, psalmzingt! Hij is een Koning over de ganse aarde. Hij regeert over de heidenen. Hij zit op de troon Zijner heiligheid. Hij is zeer verheven!

Hij is opgenomen. Ja, maar anders dan Henoch en Elia! Zij waren niet God in Christus. Zij hebben het niet volbracht.

Maar Jezus, de waarachtige en rechtvaardige mens, is de EERSTE. In Hem is God met ons. Hier glanst het geheim van Gods eeuwige liefde. God, Die Zijn Eniggeboren Zoon heeft gegeven, neemt Hem aan en op! Hij, die het oordeel en de verwerping op Zich deed aankomen, is de Uitverkorene van God.

Al gij volken, klapt in de hand; juicht Gode met een stem van vreugdegezing. De Allergrootste werd de Allerhoogste; een groot Koning over de ganse aarde.

Wie gaat ten hemel in? U? Ik? HIJ! Dat is de zaak waar het om gaat. Als Hij, Jezus, opgenomen wordt in de hemel, komt de poort in zicht voor de meest ellendige zondaar.

Wij kunnen geen hemelvaart maken. Die is al geschied!

Hoe zouden wij, aardwormen, opklimmen naar de hemel?

Nabij ons is het Woord. 't Is het Woord des geloofs: Ik geloof dat Jezus opgenomen is in de hemel en dat Hij zit aan de rechterhand van God.

Dat is genoeg om getroost onze adem uit te blazen.

Dat is genoeg om begraven te worden in de donkere aarde.

God heeft een soevereine daad gesteld in de opname van Zijn lieve Zoon. Daar zal de hoop op gericht mogen zijn!

Zalige troost, boven onze troosteloosheid uit! Hij, de oudste Broeder, ging met God en met eer naar huis. Nu heeft Hij alle macht in de hemel en op de aarde.

Wel is Hij heengegaan..maar Hij is niet weggegaan. Hij is daar aan de rechterhand van de majesteit Gods in de hoogste hemelen, ons ten goede. Hij bemoeit Zich met ons. Daartoe is Hij zo hoog verheven. Met Zijn genade, Geest en Majesteit, wijkt Hij niet van ons.

Hoe eenzaam we ons ook gevoelen..Hij werd eenzamer! En toch: Hij werd opgenomen in de hemel.

Hij werd gekroond! Hij ontving de ereplaats.

Hoger kan het niet. Een Naam boven alle naam!

Wij zien nu door een spiegel in een duistere rede. Hier een wandelen in geloof..niet in aanschouwen. Nog even, dan gaan de gordijnen open! en wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Het is de laatste ure..de laatste en donkerste schaduwen gaan voorbij. Wij verwachten.....

Nog dragen we het beeld van de aardse mens.

We bevinden ons in het natuurlijke, dat eerst is.

Soms wanen we ons de ellendigste van alle

mensen. Dan weer bevinden we ons beschroomd en overstroemd door de morgenglans der eeuwigheid.

Komt, laat ons voortgaan, kinderen!

De Vader staat ons bij.

Zou soms de last ons hindren,

Hij gaat aan onze zij.

Ja, Hij bemoedigt ons

en zendt in de verschrikking

zijn zion tot een verkwikking:

Hij maakt het goed met ons!

Vaak reizen we naar een vergelegen land..dan gaat het weer op huis aan, met de belijdenis:

Ik heb gezondigd.

Hoe nietig en vluchtig is ons bestaan..uit de aarde aards.

We spelen nog wat met ons speelgoed van beneden en erkennen: Ik ben vleeselijk.

Daar gaat de rij van blinden, kreupelen en doven, murmureerders en weerspannigen. Een schare, die niemand tellen kan.

De Heere is opgenomen..maar niet, dan nadat Hij tot hen gesproken had. Bij dat Woord alleen zullen we bestaan in alle vergaan! Niet dat wij dat Woord hebben gesproken. HIJ heeft gesproken! eenmaal en andermaal. Dat is genoeg.

O draagt niets overbodigs:

gij draagt uzelve dood!

Jezus sprak: Weest gegroet! Verheugt u!

Hartelijk gegroet, medereizigers! Hij is opgenomen in de hemel!

Uw leven is, met Christus, verborgen bij God!

D.C.O.